

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P. C., s. r. o.** so sídlom v B., A. IČO: X. zastúpenej advokátskou kanceláriou V., s. r. o., so sídlom v B., K. IČO: X. proti povinnému **A. G.**, nar. X. bytom L., Ľ. **o vymoženie 1 511,57 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17 Er 389/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 5 CoE 94/2013-25 zo dňa 18. februára 2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a .**

Povinnému **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Lučenec uznesením pod sp. zn. 17 Er 389/2013 - 11 z 21.08.2013 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)] na základe rozhodcovského rozsudku označeného v žiadosti súdneho exekútora. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, kde oprávnená je dodávateľom a povinný spotrebiteľom. Súčasťou predmetnej spotrebiteľskej zmluvy bola rozhodcovská doložka, ktorá nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná, keďže splývala s ostatnými štandardnými podmienkami formulárovej zmluvy a zároveň v neprospech spotrebiteľa vytvorila značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, keď spotrebiteľovi odoprela možnosť domáhať sa ochrany jeho práv v konaní pred všeobecným súdom. Takáto doložka je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatná. Neplatná rozhodcovská

doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, a teda ani vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je vykonateľný exekučný titul.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 5 CoE 94/2013-25 zo dňa 18. februára 2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a na zdôraznenie jeho správnosti uviedol ďalšie dôvody, ktorými reagoval na relevantné argumenty odvolania.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie zmeniť tak, že dovolací súd „poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie“, alebo alternatívne zrušiť obe rozhodnutia súdov nižšieho stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.), c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d) odňali oprávnenej možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, zastúpený v dovolacom konaní v súlade s ust. § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 Oboer 8/2013, 1 Oboer 23/2013, 1 Oboer 219/2013, 1 Oboer 229/2013, 1 Oboer 197/2014 a 1 Oboer 220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami

rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky povinnému náhradu týchto trov nepriznal, pretože povinný nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 31. marca 2015

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová